

— Боже, Ваню, какъ приказвашъ отъ нѣкое време съ менъ! Като че ли азъ живѣя съ тебе само заради хлѣба. Ти не знаешъ колко ме обиждашъ! Ако азъ говоря, не е за себе си, а за детето. Азъ съмъ турила кръстъ на моя животъ. Особено като виждамъ, че не ме обичашъ — той е само тѣжестъ за мене, Разбери!

И тя прибави:

— Колкото по-скоро свърша толкова по-добре. Какво има да очаквамъ, освенъ нови огорчения?

Но азъ не отговарямъ — не ми се слуша вече това. Мжчно ми е за нея, но какво да правя? Да я разубеждавамъ че я обичамъ? Не, нѣма нѣщо по-глупаво! Пѣсенъта на любовта отдавна отзвуча. Остана горчивата утайка на дъното.

И всичко е старо, старо въ кжщи. Всичко е казвано, казвано, повтаряно, изтъркано, като постилката по стълбитѣ. Обхваща ме непреодолима апатия и азъ излизамъ съ едно довиждане!

Когато се обръщамъ, виждамъ — Магда стои съ лице срещу залѣзващото слънце, опрѣла се до плачещата върба. Навѣрно най-тѣжни мисли бродятъ въ уморената, отвърнала погледъ отъ живота, душа. Интересно като картина, но и тя не ме трогва. Всичко това е, най-после, така скучно, скучно!

*

Въ ателието. Вътре е просторно и свѣтло. Нищо отъ семейнитѣ атрибути, освенъ една кушетка. Дори пердета още нѣма на прозореца.

И все пакъ тука е всичко. Ето и незапочнатитѣ платна — широки и свѣтли. Тѣ чакатъ. Тѣ сж ония проходи презъ които минавамъ презъ свѣта. Единствената целъ, оправдание и смисълъ на живота на художника. Безъ тѣхъ не бихъ се колебалъ да се откажа отъ него веднага.

Веднажъ, преди четири години, набодохъ си ржката съ трънъ. Стана инфекция — ржката се поду и зачерви. Докторътъ ми направи компресъ и сериозно ме сплаши.

— Ако възпалението не се разнесе и отиде надъ рамото... може би... ще се наложи... отрѣзване на ржката.

Азъ бѣхъ като гръмнатъ, гледахъ го вцепененъ. Сигурно съмъ побледнѣлъ като неговата бѣла престилка, защото той прибави:

— Успокойте се. Азъ не казвамъ сигурно, но може би. Искамъ да ви предупреда само...

Тогава устата ми се разлепи и азъ заприказвахъ като побърканъ.

— По никакъвъ начинъ!... Чувате ли ме? По-добре